

Regū

Postilla sup secundū libꝝ Regum incipit

Actū ē autē. Postq̄ in p̄mo libro. Ca. j. actū ē de regno p̄ electōem. hic p̄nt agit de regno p̄ successionez. qz̄ Isobseth successit

fauis: p̄mo tpe: z salomon successit dauid z sic p̄nt alij reges vsqz ad captiuitate babilonicaz z qz̄ regnū isobseth p̄cedebat debilitate. regnū at̄ dauid fortificādo: iō p̄mo describit̄ ichoatio regni: triūqz̄ p̄tialis: secūdo extermīnatio regni isobseth totali. ca. iiii. tercio p̄notio regni dauid itegralis. ca. v. Circa p̄mū p̄mitit̄ faul̄ z filio rī eius lamēatō: secūdo successōis duplex institutio. ca. v. Circa p̄mū p̄mo describit̄ denūciatio mortis. secūdo actus lamēatōis: bi. Appbēdens autē dō. Circa p̄mū p̄mitit̄ tps̄ b̄ denūciatōis cū dā. b. In die autē tertia. f. a reuerfione dō in ficelech interfectis amalechitis q̄ es incederāt. p̄t dicit̄ fuit j. lib. v. r. r. ca. c. Veste colāssa zc. ista fiebat apud hebreos in signum tristitiae: magne de solatōis. Cetera patent vsqz̄ ibi. d. Casu veni i mō tē gelboelz̄ veni i a. p̄posito ad plūz̄ tñ fugies casualit̄ veni ad locūz̄ vbi faul erat vulnerat̄ vel forte in hoc dicit̄ mendaciū: sicut z in aliis: vt pat̄ bit̄ p̄sequēter dicit̄ tur. n. cōter q̄ erat filius doebz̄: iō verisimile ē q̄ eēt iuxta p̄mū sūū qui erat cū faule: vt p̄dictū ē in fine p̄mū libri. e. Et faul incubebat sup bastā suā. grauit̄ vulneratus z non potens incedere. f. Porro curr̄ z eq̄tes appropinquabant ei. ita q̄ nō poterat eos euadere. g. Sta super me z interfice me. hoc fingebar: s̄ non erat verū: qz̄ hoc dixit̄ faul armigero suo tñ: qui etiam interfecit seipm̄. h. Stansqz̄ sup eū occidi illum. Sicut in hoc mēritus fuit. qz̄ faul semetipm̄ occidit. Dic̄. n. iosephus q̄ iste verū dixit̄: qz̄ faul irruisset sup gladiū suū. tñ ita debilitatus erat q̄ nō poterat seipm̄ p̄forare: z iō iste iuuenis et eius p̄cepto impēgit eum sup gladiū tantū q̄ fuit mortuus. p̄t rariū tñ tenet. i. Et tuli oyadema zc. Dicit̄ autē hic bebrei q̄ doebz̄ videns faul mortuū tradidit̄ ista insignia regalia filio suo: vt portaret ad dō ac p̄ b̄ ueniret grām apud eum: z tñ seipm̄ interfecit rōne p̄di

Incipit secundū liber Regū

Ca. j.

Actū ē autē postqz̄ mortuū est faul vt dauid reuertetur a cede amalech: z maneret in ficelech duos dies. In die at̄ tertia apparuit hō veniens de castris faul veste p̄fassa z puluē p̄spus caput. Et vt veit ad dō cecidit sup faclē suā z adorauit. Dixitqz̄ ad eū dō. Cū venis? Qui ait ad eū. De castris isrl̄ fugi. Et dixit ad eū dō. Qd̄ ē vbi qd̄ fecim̄? Indica mihi. Qui ait. Fugit p̄plus ex plio: z mlti corruētes e populo mortui s̄: h̄ z faul z ionathas filii ei: interierunt. Dixitqz̄ dō ad adolescētē q̄ nūciabat ei. Cū scis q̄a mortuū ē faul z ionathas filii ei? Qui ait. Adolescēs q̄ nūciabat ei. Casu veni i mō tē gelboel. z faul incubebat sup bastā suā: porro curr̄ z eq̄tes appropinquābāt ei: z puerus post tergū suū: vidēs qz̄ me vocauit. Qui curz̄ rūdissim̄ ad sū: dixit mihi. Quis naz es tu. Et ait ad eū. Amalechites ego sum. Et locut̄ ē mihi. Sta sup

ca in fine p̄mū libri. k. Appbēdens autē zc. Dicit̄ p̄nt ponit̄ actus lamēatōis: z p̄mo in generali: secūdo modus plāctus in sp̄ali: b̄. Plāxit autē dauid Circa p̄mū p̄mitit̄ plāctus cum dicit̄. Appbēdens autē dauid zc. z subdit̄ punitio nūciantis cū dō.

me: z interfice me: qm̄ tenēt me angustie: z adhuc tota aīa in me ē. Stansqz̄ sup eū occidi illum. Sciebat. n. q̄ vi uere nō poterat p̄ruinā. Et tuli oyadema qd̄ erat i capite ei: z annillā dō bra chio illi: z artulū ad te dñz̄ meū huc. Appbēdens autē dō vestimta sua scidit: oēs qz̄ viri q̄ erāt cū eo: z plāxerūt z fleuerūt z ieiunauerūt vsqz̄ ad vespam sup faul z sup ionathā filiū ei: z sup plm̄ dñi: sup domū isrl̄ eo q̄ corruisset gladio. Dixitqz̄ dō ad iuuenē q̄ nūcia uerat ei. Cū es tu? Qui rūdīt̄. Filiū hominis aduene amalechite ego sū. Et ait ad eū dō. Quare n̄ timuisti mittere manū tuā vt occideres ipm̄ dñi? Vocāsqz̄ dō vñū de pueris suis ait. Accedes irruē in eū. Qui percussit illū z mortuus est. Et ait ad eū dō. Hanguis tuū sup caput tuū. Ds̄ entz̄ tuū locutū ē aduerfū te dī cēs ego interfeci ipz̄ dñi. Plāxit at̄ dō plāctū huiusce modi sup faul z sup ionathā filiū ei: z p̄cepit vt ducerēt filios iuda arcū: i c̄ scriptū ē in libro iustozum. Et ait. Considera isrl̄ p̄

l. Dixitqz̄ dō ad iuuenē. quia dixerat se interfecisse faulem.

m. Cū tu es. iam. n. dixerat q̄ car amalechites. sed dauid d̄ morte ionathā z populi isrl̄ tur batus non aduerterat. n. Filius hoīs aduene. i. couer si ad iudaism̄z

o. Amalechite hoc videtur falsum quia supra dictum est q̄ doebz̄ pater ei: eadē idumens p̄tio li bzo. r. r. c. z. r. r. dicit̄ dñs q̄ amalech a quo dicit̄ sunt Amalechite fuit filius Eliphat p̄mo genit̄ esau: p̄t declaratum fuit sup diffūle. Exo. xvii. ab esau dō renominati sūt idumei. z sic oīs amalechita est idumens sed nō econuerso. p. Hocamqz̄ dauid vñūm zc. z sic iusto dei iudicio z mendacio de quo sperabat impetrare gratiam reposuit mortem.

q. Plāxit at̄. Dicit̄ p̄nt describit̄ forma plāctus in speciali cum dicit̄. r. Plāctum huiusce modi: qui postea subdit̄: sed quoddam p̄ceptum dauid interponitur de sagittari di arte: secūdo explicatur carne eius lugubz̄ ubi. Et ait: Considera. Circa p̄mū ergo ponit̄ dō p̄ceptum cum dicit̄. s. Et p̄cepit zc. Sic est in bebreo z in libris correctis: z per arcum hic intelligitur ars sagittandi ne filij iuda decetero debellantur a p̄bilites per artem sagittandi. sicut faul z eius exercitus fuerat debellati. t. Sicut scriptum est in libro iustozum. Aliqui dicunt q̄ hic est liber Regum in quo agit̄ de Hammele z dauid et alius pluribus iustis: sed hoc non est verisimile q̄ idem liber allegat seipm̄: Et ideo dicunt alij q̄ iste liber est vnus specialis liber qui non